

442

227

Laewameeste
Laulif.

221

Tallinnas, 1890.

A. Bujš'i
juures kommissionis.

5816

10075

Ed

ENSV.
Riiklik Avalik
Raamatukogu

Saemameeste

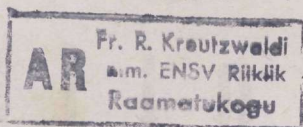
R a u l i f .

Tallinnas, 1890.

R. Bujch'i juures komisjonis.

Ar 890
Martson

60.870

Дозволено цензурою. — Дерптъ, 12-го Сентября 1890 г.

Типографія Г. Матизена въ Ревелѣ, 1890 г.

1. Teretuseks.

1.

Siit kaugelt Vinda kiinka pealt
On kuulda kema lauluhealt,
Siis tere, kallis, wainne maa,
Sind teretan ma lauluga!

2.

Kui ööpik laulab suisel ööl,
Et unuks meelest päewa töö,
Mii minu süda lauluga
Sind tahaks ikka rõõmusta'.

3.

Mul tufjub süda, ferkib rind,
Kui mõtlen nüüd, et Gesti pind

On waimus taewa wõlwilla
 Pöönd uuel ilul jarama.

4.

Kui aga taewas kumab koit
 Ja eemalt hiilgab priius'-loit
 Ja walgust kallab selge kuu,
 Siis järgest' hüüdku sinu suu:

5.

Suur auu ja tänu, Keiser, Sull',
 Kes hoolet peab järgeste, et mul
 On priius, õigus igal a'al
 Nii siin kui seal Su riigi ra'al.

2. Pärna wilus.

1.

Tuul on ammu pärnast lehed maha
 Puistand, sügisel surma kuul
 Üksi paljad oksad on weel näha,
 Mõjutada tuule, tormi suul,
 Pärna kombel iluta ja tühi
 On mu elu õrnem õie-kuu,
 Ei mu rinda enam rõõm nüüd ehi,
 Ei mull' laula neiu roosi-suu.

2.

Oh kui alles püha pärna wilus
 Waatfin otselohu neiu filmisse,
 Kuu sealt kumas imelises ilus,
 Tähed taewas helksid hellaste:
 Kinnust tärkasiwad taewa wäed,
 Mõidum naer see mängis neiu juul,
 Taewa-rooja puistsid ingli käed
 Glu-ra'ale lahkel lille-kuul.

3.

Paled punetasid armu=tulel,
 Huuled neiu suu peal' jurutud,
 Aitsetelt siis tormasiwad tuuled,
 Önnepäewad olid kadunud, —
 Kadund, kadund minu ülem wara,
 Minu õnn, mu püham paleus,
 Glu-torm wiis neiu minult ära,
 Südant jalwas, koormas kurwastus.

3. K a s k .

1.

Kui kallist kodust läksin
 Ma kurwalt kaugele,

Siis ütles kase warjus
 Mull' hella armuke:
 Mii selge kui see hallik,
 On minu armastus,
 Siin käib küll õhtu õhul
 Su järel' igatsus ::

2.

Seal nägin mõnda kase
 Ja mõnda hallikat,
 Seal nägin mõnda neidu
 Mull' naeratessewat;
 Ei olnud kass, ei hallik
 Mii armas ometi,
 Ei waatnud wõõras neiu
 Mii õrnalt ialgi. ::

3.

Kui kaugelt jälle kodu
 Ma rõõmul rändasin,
 Ka hallikat ja kase
 Ma jälle terwitin;
 Kass oli ära kuinud
 Ja hallik mudane,

Mu neiu oli läinud
 Ju teise kaenlasse. :;

Dr. M. Weste.

4. Justiline õnnes.

1.

Meiu, sa mu ülem õnn,
 Minu rõõm ja elu,
 Alma sinuta mul on
 Kurvastus ja valu;
 Sinu seltsis olen ma
 Üksipäini rõõmus,
 Kui mu kaenlas oled sa,
 Siis mu süda rahus.

2.

Et sa mind ka armastad,
 Seda tean selgest',
 Ehk mind wähest kurvastad,
 Siisgi loodan julgest',
 Et mu oma oled sa,
 Wõin sind sülle wõtta,
 Suud sull' anda armuga,
 Sinu kaenla tõtta.

3.

Kui weel noorus alles käes,
 Wõime rõõmsad olla
 Ja siis armastuse wäes
 Üks teist waat'ma tulla;
 Müüd on alles weri noor,
 Jalad käiwad kärmest',
 Noorte armastus on suur,
 Nende fondid lerged.

4.

Noorelt kokku tuleme
 Armsa metsa wilus
 Ja seal rõõmsad oleme,
 Rewadeses ilus;
 Kui kord wanad oleme,
 Siis kõik rõõm on otsas,
 Lusti, rõõmu 'polegi
 Kui puul talwel metsas.

5. Meremees.

1.

Mere peal ma olen sündind,
 Mere peal ka kaswanud;

Mere vastu olen wandund,
 Ta mull' pruudiks ennast annud —
 Trehwaks siis ka surma loos,
 Meres magab see madroos.

2.

Lehe kuus kõik metsjad lehtes,
 Drud, aasjad õitsewad,
 Loomus on kõik uudes ehtes,
 Laew on kõrgel lainel uhkest',
 Mina laulan tüüri ees:
 Rõõmus on see laewamees.

3.

Tuleb talwe kuulutama,
 Pimedad ja pikad ööd,
 Mõllab meri surma saates,
 Pilwed tähti finni kattes,
 Kargan kärmest' masti peal',
 Julge on seal minu meel.

4.

Ja seal hirmsa laine harjal
 Kalju vastu katkes laew,
 Mõllas, mäsfas maru kurjalt,
 Pühkis mehed laewa turjalt, —

Namen! — palwet teen siis ma,
 Wajun põhja kõigega.

6. Wahimees.

1.

Ma seisan pilksel pimel ööl
 Siin aina üksi wahi tööl;
 Mu mõtted aga käiwad seal
 Mu armukese teede peal.

2.

Kui pidin sõtta minema,
 Ta ehitas mind paeltega,
 Ta nuttis minu rinna na'al
 Ja ütles: truu sull' igal a'al!

3.

Ta on nii helde, tasane,
 Ta armastab nii kindlaste,
 Sest tufsub süda külmal ööl
 Mul waljult, soojalt wahi tööl.

4.

Oh! istud kambri nurga sees,
 Sul kustub küünal woodi ees,

Sa saadad palmeid südamest
 Nüüd Isal', oma peiu eest.

5.

Kui film ja süda nutavad,
 Et halwad ajad algavad,
 Jää wait ja maga mureta,
 Truu Jumal meid ei unusta!

6.

Kell hüüab ju, nüüd tuleb tund,
 Mis rahu toob ja magust und;
 Oh kanna, kallid, une sees
 Mind omas wagas südames!

7. Kui mina näen üht lindu.

1.

Kui mina näen üht lindu
 Seal kõrgel lendawat,
 Kaugelt maadest maasse

Mii rutust' rändawat:

Oh sa mu armuke,
Mu kallim kaunike,
Mu armsam elu=lind
Ma mötlen sind.

2.

Jhaldan ma tiiwul

Su juurde lennata
Ja su rinna najal,
Mu pesa ehita':
Oh sa mu armuke,
Mu kallim kaunike,
Mu armsam elu=lind,
Ma mötlen sind.

3.

Kui ma tunnen tuuled

Mii pehmelt puhawat,
Nimawad mu huuled
Kord s'uga kõnelda:
Oh sa mu armuke,
Mu kallim kaunike,
Mu armsam elu=lind,
Ma mötlen sind.

4.

Tuulega ma saadan
 Sull' palju terwisid,
 Tuulega ma ootan
 Sult terwist tagasi:
 Oh ja mu armuke,
 Mu kallim kaunike,
 Mu armsam elu-lind,
 Ma mötlen sind.

5.

Kui ma näen üht lille
 Seal halja aasa peal
 Ditsemas nii kenast'
 Sel kewadesel a'al:
 Oh ja mu armuke,
 Mu kallim kaunike,
 Mu armsam elu-lind,
 Ma mötlen sind.

6.

Villekeste ilu
 On pea närtsimas,
 Aga sinu noorus

Du alles ditsemas:
 Oh ja mu armuke,
 Mu kallim kaunike,
 Mu armsam elu-lind,
 Ma mõtlen sind.

7.

Kui sina saatsid waates
 Mind ruttu minema
 Ja mu rinna najal
 Sul wool'jid pisarad:
 Oh ja mu armuke,
 Mu kallim kaunike,
 Mu armsam elu-lind,
 Ma mõtlen sind.

8. Truuduse wanne pruudile.

1.

Sind omas meeles kannan,
 Mu armas neiuke,

Sull' kindla sõna annan,
Et sa mu armuke.

2.

Jah, igawesti jään
Ma truuwiks sinule,
Pea mõrsja pärga sean
Su hella rinnale.

3.

Oh! küll weel mitmed huuled
Meid püüdwad lahuta',
Ja fanged marutuuled
Meid tahtwad kõiguta', —

4.

Me' siisgi jääme kindlaks
Siin teine teisele,
Truu armastus meil linnaks
Ja warjaks alati.

5.

Pea waitiwad ka tormid,
Pea sulgub kade huul,

Pea paranewad armid,
Mis lõõnud tige nool.

6.

Siis näeme õnne päifest
Me' elus särama,
Siis tema kena läifest
Enä jaame rõõmusta'.

7.

Seepäraft kindlaks jääme
Siin teine teisele,
Siis õnne päifest näeme,
Kuis särab ilusti.

9. Geinaja.

1.

Nurwal meelel kõnnin mina,
Süda rinnus rõõmuta,
Selgest' waatab taewa fina,
Aga mind ei tröösti ta.

2.

Rustiline laulu helin
 Kõlab kõrwu minule,
 Aga rõõmus keelte kõlin
 Kurwemaks teeb südame.

3.

Siis kui teistel rõõmu tujud,
 Seisan mina filmad wees,
 Kurwastuse leinakujud
 Võtavad aset minu ees.

4.

Kõik mu õnn ja õitsew ootus
 Lõppes ära olemast,
 Seft mul langes ainus lootus
 Külma hauda haledast'.

Dr. R. A. Hermann.

10. Nooruse mõtted.

1.

Nohu-aias puude wilus
 Kena roosi istme peal
 Armute seal, noor ja ilus,
 Rõõmsast' laulab tema keel.

2.

Nooib kena lillekefi,
 Et neist pärga walmistaks
 Punudes, et nende õiji
 Tema nägu kaunistaks.

3.

Kui siis tuleb pea waatma,
 Ilus oleks ehitud,
 Et wõiks minna teda saatma
 Lilledega plehitud.

4.

Mii ta mõtles ja ka tegi
 Ootes oma armukest,

Kuni wiimaks kaugelt nägi
Tulema ta kallifest.

5.

Wastu tõttas, suud tall' andis
Jme armastuse wäes,
Kaasaga siis kõrwu kõndis
Lootus-rikkas tuju sees.

6.

Mõte lendas tuule tiiwul
Südamest seal südame,
Weri woolas wälgu kiirel
Soontes oma radasi,

7.

Mis ei sõnad mõistnud öelda,
Seda süda tunnistas,
Jäädawalt seal truuiks jääda
Wiimne sõna finnitus.

11. Pruudi jumalaga jätmine.

1.

Müüd jumalaga, armuke,
Mu kallis õnne õilmeke,

Mu kuldne kroon, mu rõõmu riik,
Mu õitsew paradisi paik.

2.

Sull' tahan truuiks jääda ma,
Su auuks laulda rõõmuga;
Sull' paistku rõõmu päikene
Ja läik'u õnne täheke.

3.

Su ümber õitsku roosipuud
Ja nende lõhn sull' andku suud,
Su südames üks ainuke
Ma olgu, — kes su armuke.

12. Kurbtus.

1.

Mul süda närtsib eluteel
Maailma rõõmu paistel weel,
Kui tuulest kuiwaks puhutud,
Mis elu=merest tõusenud,

Müüd tuleb kurbtus-wihmale
Ja kurbastab mind uueste.

2.

On õige kurbtus õndsake,
Sind soowiks wõõraks sageste,
Su tööst ja loost tunda saa
Küll üleüldse ilmamaa,
Sa tood mull' mõtted paremad,
Et walu haawad paistawad.

3.

Kui wete kohin sinu heal,
Kui kaste halja rohu peal,
Kui hallik woolab waitfelt ta
Su kahju-tunnil kaewulla,
Kust joob mu lustil närtsind waim
Ja kosub jälle kui üks taim.

4.

On kurbtus suure hinnaga,
Su rahurannas hingaks ma,
Seal forjaks rõõmu pärli keed,
Mis puhtaks pesnud filmaweed;

Ei kaua koorma, mure, ja,
Sul tilgub rõõmust õnne maa.

5.

Oh kurbtus, jää mull' alati
Ka seltsiks elu-õhtuni,
Mind kaitse taewa selgusen',
Et lusti-mere lainetel
Mind tuimus-haud ei uputaks,
Ei saadan minult osa saaks.

13. Armastus.

1.

Oh armastus, ja sügav õõ,
Kes jõuab mõista sinu töö?
Sa oled loodud hingesse,
Kus elad vaikjelt, taseste;
Ei ärka muidu ülesse,
Kui mõttes sind ei hüüa ma.

2.

Rõik neiud, peiud ilma peal
Teeb õnnelikuks sinu heal,

Kell' täiest' tõused ülesse,
 Meid kannad ingli rõõmusse,
 Teed elu-raskust magusaks
 Ja halwad marjad maasikaks.

3.

Sa soe ja pehme wihma pilw:
 Seal südames jääb ifka talw,
 Kus puhta rõõmu himuta
 Sind katsutakse solkida,
 Kus sõprus wale-kattel weel
 On roppus tema asemel.

4.

Oh armastus, sa lõunatuul,
 Küll lille-laanest igal kuul
 Neil' lehkad pehmest südamest,
 Kes puhtad kurjast himudest,
 Meid täidad sina rõõmuga,
 Mis mõruks muudetud ei saa.

5.

Sa ilmas mitmel segane,
 Ei paista neile diete,
 Kes kurjast saanud kiusatud

Ja paha teele effitud;
 Sa oled loodud õnnistus,
 Sind muudab kõieks rumalus.

6.

Moor arm, ja elu fewade,
 Oh ilmu kõigil' ärkjaste,
 Et sinu sooja päewa käes
 Kõik Eesti lapsed rõõmsad wäes,
 Su püha tahtmist täidaksid
 Ja õnne põlmes elaksid.

14. Armastuse wägi.

1.

Oh armastus, ja kange jõud,
 Kes murrab katti kõik muud nõuud,
 Sa tugewam kui raud ja kuld,
 Ehk muud küll 'pole sa kui muld.

2.

Kus hingel' ial ilmud sa,
 Siis imet film saab nägema,

Et selge armastuje jõud
 On tugewam kui teras, raud.

3.

Sa oled mees, kell' woli käre,
 Ei kuhugi ja paigal' järe,
 Sa rändad läbi linnast, maast,
 Su jõud käib üle suurest weest.

4.

Küll mitu Saksa sandiga
 Sa pannud kokku minema;
 Sa kaotad kõik kadedust
 Ja kelmust, kurjust, tighedust.

5.

Sa teed, et wõõras tundmata
 Saab omaks ilma sund'mata,
 Ka kaotad kõik kurba meelt
 Ja kurjad pöörad wale-teelt.

6.

Sa pilwes ilma selgeks teed,
 Su käsku kuulwad ka kõik weed,

Sa paned õitsma ofaspuud,
Mis näha wõib weel wana luud.

7.

Sa rasket waewa kergeks teed,
Sa mure lained ära a'ad,
Su läbi kõwa ofaste
On siidi kanga sarnane.

8.

Sa teed, et kaugel wõõral maal
Weel kõrwu kostab sinu heal,
Kes ammu kaugel, lahutud,
Saab sinu läbi ühendud.

9.

Su käsku kuulwad orud, mäed,
Ka selged ojad, järwed, jõed,
Kiõk, kes siin liikwad ilma sees,
Need tundwad sind, -- oh armastus!

10.

Oh armastus, oh armastus,
Kõik maailm sulab sinu ees,

Kas olgu Saks ehk olgu sant,
Sa kõigil' oled kallis pant.

11.

Su nooled väga teravad,
Su haavad õige sügavad,
Su eest ei kaitse ükski kilp,
Kes su eest jookseb, on üks halp.

12.

Sa muudad metsjad, laaned, puud,
Et kõigil' lahkest' annaks suud,
Su imewägi tunnistab,
Arm kurbtust rõõmu=linnaks teeb.

13.

Kui kasvaks õunad okaspuus,
Ehk maasikad ka rabas, soos,
Kui kaugel oled armastus,
Ei nende nop'jaid saa siis meist.

14.

Kui lilled õitswad jaani=kuul
Ja pehmest' puhub lehkaw tuul,

Kui kaugel oled armastus,
Siis warjul ilu maguſas.

15.

Kui neiu palge punetab,
Kui waates filmad maha lööb,
Siis hingad ſa, oh armastus,
See kena öie ſüdames.

16.

Need, kes ſiin käimad koſja teel,
Neil kõigil ifka käid ſa eel,
Sa nende jalad fergeks teed
Ja lühendad neil pikka teed.

17.

Kui mõttes mina ſeisma jäen,
Siis waimus, armastus, ſind näen,
Su jume neiu ſarnane,
Mis wiib mind armu ſerwale.

18.

Kui unewoodi heidan ma,
Siis ohkan rafest' nutuga:

Oh armastus, mind awita
Ja oma juurde juhata.

19.

Kõik, kes siin liikwad ilma peal,
Neid kosutab su armu=heal,
Sa ütled: olgu Saks ehk sant,
Ma Jean kokku neid kui kont.

20.

Su ühendus on kuldne siid,
Su heal on nagu kandele hüüd,
Su imewägi tunnistab
Ja kehwad kokku õnnistab.

21.

Su jide on kui pärli pael
Ka jell' — kell' hoopis kange kael,
Su selge sala tunnistus
On kindel waikne armastus.

22.

Su magus lehk kui pehme tuul,
Mis jiidant muudab igal kuul,

Su palge on kui roosi-aed,
 Mis rõõmustab kõik, kes sind näeb.

23.

Oh armastus, oh armastus,
 Sull' jään ma iika igawest',
 Kui kõik maailm on muudetud,
 Su külge olen köidetud.

24.

Oh armastus, oh armastus,
 Sa oled minu finnitus,
 Mu kuldne kroon, mu rõõmu-riik,
 Mu õitsew paradiisi paik.

25.

Kui sa mull' lahkest' annad lätt,
 Siis räägib minu suu ka tõtt
 Ja kiidab rõõmsast' sind mu keel,
 Müüd olen õigel kobja teel.

26.

Sa oled leitud Madamast
 Ja petetud ka saadanast,

Sa inimest kui uueks, lood
Ja kõwa südant pehmeks teed.

27.

Sa furba waimu rõõmustad,
Sa märjad filmad kuiwaks teed,
Sa rändad ümber ilma sees,
Sind tunneb pea igamees.

28.

Su rind on pehme siidi säng,
Su ühendus üks kindel mäng,
Sa tõmbad häda-oru seest
Küll wälja pea iga meest.

29.

Oh armastus, oh armastus,
Sa olgu meie ühendus;
Et truudus, õigus walitseks,
Su riigi liikmed ühendaks.

30.

Et ülemad ja alamad
End sinu alla foguwad,

Sa ole kui üks karjane,
Et oleks kõik ju sarnane.

31.

Sa kaitse heldest' Wene maad
Ja kinnita ta riigi ra'ad,
Et meie Keiser ja ta troon
Meil' oleks nagu Salomoon.

32.

Kui tuleb üksford mull' see tund,
Et puhkama lä'en wiimist und,
Siis ole sa, oh armastus,
Mu abi ja mu ühendus.

15. Galaja armastus.

1.

Ei puu, ei tule=süsi
Wõi nõnda põleta'
Kui armastus, mis tõsi
Ja teistel' teadmata.

2.

Ei roosi=lill, ei õied
Wõi nõnda õitseda,

Kui armastuse köied,
Mis teistel' teadmata.

16. Tundmuste wangis.

1.

Kas tundmusi sa tunnend,
Mis ilmund salawäel,
Üht taewaliku annet,
Mis rinnus põleb teal?

2.

Ta näha kuldsele koidul
Nii õrna eha peal,
Ka särab kaste tilgal
Ta õrna õie all.

3.

Ta wägewust on tundnud
Ju mõni lootus-laps,
End tema hõlma andnud,
Et rahu, rõõmu saaks.

4.

Oh asjata miks püüad
Weel teda paranda',

AR

Fr. R. Kreutzwaldi
a.m. ENSV Riiklik
Raamatukogu

Seft walu, piin on kole,
 Kui arm sul kadunud.

5.

See nool, mis nägemata
 Sul haawab südame,
 See tungib hoolimata
 Ka läbi terase.

6.

Tõest' imelik on mõte,
 Üks ainus waatepilk,
 Sind haawab südamesse
 See särav fastetilk.

7.

Ka inimene mõtle,
 Kui roosi murrad sa,
 Et temal on ka okkad,
 Mis sind wõib haawata.

8.

Siis hoiu teda rinnal
 Kui kallist warandust,
 Kui närtsib ta su filmas,
 Sind tapab kurwastus.

17. Nutke.

1.

Nutke m'uga kõik te' waitjed surmuhauad,
 Veinake kõik mulda läinud hinged;
 Ärgem siisgi kaebage mu peale. ;:

2.

Et ma veel siin teie rahu rifun
 Ja üht waimu siit veel wälja kutsun,
 Temata mul raske elada. ;:

3.

Sest siin hingab rahul teiste keskel
 Üks noor neitsi omas walges ehtes,
 Kelle järel leinan nutuga. ;:

4.

Sest ta lubas täna öösel tulla
 Ja mu juures igaweste olla,
 Kui see waitne waimu tund saab tuln'd. ;:

5.

Kell kaksteist ju tornis ära löönud,
 Minu jõud ja ramm on otsa saanud,
 Oh üffi tema haua juures ma! ;:

6.

Näe, üks waim seal kiwi müüri ligi,
 Mul on hirm ja otsa tõuseb higi,
 Oh oleks see mu armas Wilhelmiin'! ;:

7.

„Ja, ma olen!“ hüüab heal mull' waikselt,
 „Ja, ma olen! Sinu Wilhelmiine!
 „Ütle, miks mu rahu rikud sa? ;:

8.

„Kas sa ei tea kui hirmus ja kui kole
 „On sell' surm, kes teda otsib ise?
 „Oh lenda siit, et surm sind kätte saa! ;:

9.

Tee mull' ruumi omas külmas kambris,
 Sest mind waevab mure ja suur kurbtus:
 Homme juba sinu juures ma! ;:

10.

See hommik tuli kuldses roosi ilus,
 Kurb noormees hingab hauas puude wilus,
 Müüd hingab neiu rinnal igawest'. ;:

18. Kindel armastus.

1.

Oh armukene, kuule
 Müüd minu õhkamist,
 Oh jõua sa ja tule
 Mind ära peastma siit.

2.

Ma olen ammu ootnud
 Su järel lõpmata
 Ja armastuses lootnud
 Su ümber hakata.

3.

Sa oled armas olnud
 Ju lapsest jaati mull'
 Ja tihti olen näinud
 Sind öösel unes küll.

4.

Oh jõua sa mull' omaks
 Mu surma tunnini,

Sull' truuviks abikaasaks
 Jään külma hauani.

19. Igassemine.

1.

Sind tahaksin ma näha,
 Kui ka üks ainus ferd, ::
 Ja kui sind olen näinud,
 Siis tahaks ikka näha
 Veel mitu tuhat ferd! ::

2.

Sull' tahaksin kätt anda,
 Kui ka üks ainus ferd, ::
 Ja kui sa kätt mull' andnud,
 Ei tahaks lahti lasta
 Ei kõik mu elu aeg! ::

3.

Sull' tahaksin suud anda,
 Kui ka üks ainus ferd, ::

Ja kui ma suud sull' andnud,
 Siis tahaks ikka anda
 Weel tuhat, tuhat ford! ;:

20. Taganerud.

1.

Üts neiu, noor ja kena,
 Mu meelest nagu kuld,
 Ta filmad süütsid täna
 Mu põue armu=tuld.

2.

Ma ütlesin: oh neiu,
 Kas tahad tulla mull'?
 Ta vastas: mul on peiu,
 Ei wõi ma tulla sull'!

3.

Kui kuulda sain ma seda,
 Siis kurwaks läks mu meel,

Mu pöues nuttis süda
Ja kurba nuttis keel.

21. Sooletu kasvatamine.

1.

Mu lapsepõlwe sees sain rõõmu mängides,
Kus juures aega wiitsin ma;
Mind hoidsid ja kaitsefid wanemad,
Ei olnud ka soowida paremat;
Su aga oli siis mul mõni paha wiis,
Et ülesse kaswasin trahteris,

2.

Mii kodu elada, ei läinud korda ka,
Waid pidi kooli pandama,
Et tarkust seal õppida kirjadest
Ja hoolsast' saaks juhatud koolmeistrist,
Kui oleks õppinud ma, mis mulle soowis ta,
Ei oleks mul ühtigi kaebada.

3.

Kui koolist lahti sain, siis nende seltsi lõin,
Kes tundsid palju rõõmustust

Maailma tühjadest asjadest, mööd ei ünn. 1682
 Mis hukka saadab iga meest; 1682
 Kes kerge meelega neid nõuab hoolega, 1682
 Ei naljalt see enam neist lahti ei saa. mööd 1682

4.

Maailma rahwas siis, see on ju nende wiis,
 Sull' näitwad lahket armastust,
 Kui on sul raha ja wara heast',
 Siis paistad sa wälja teiste seast
 Ja oled kuulus mees siin kõige rahwa ees,
 Ei tea mis mõtlewad südames?

5.

Mu noore ea sees, kui olin juba mees,
 Sain rohkest' rõõmu maitseada,
 Ei jeda ma ial wõind arwata
 Kui palju mul tuleb weel kannata'.
 Ma noore ea sees ju mitme filma wees,
 Kus kius ja kadetus walitjes.

6.

Ja kõik mu rõõmu hüüd on otsa lõppend nüüd
 Ja kurwastuses leinan ma,

Rõik auu ja rõõm on m'ust rõõwitud
 Ja kurjadest keeltest saan kiusatud.
 Ja siiski on mul veel üks julge kindel meel,
 Et rõõmu saan maitseada eluteel.

22. Rõõtaias.

1.

Rõõd seisib rõõuaia keskel
 Rõõõ tütarlaps mu silme ees,
 Ta oli töötand ja wandund
 Mull' truuiks jääda surmani.

2.

Oh Rõõõ, sinu ilu pärast
 Ma olen raskest' ekjinnud,
 Sa lang'sid põhwili mu ette
 Tru'ust wandusid mull' surmani.

3.

Müüd oled oma wannet murdnud
 Ja südant andnud teisele,
 Sa teisel' truuwiks ei saa jääma,
 Mind kurwastad ja surmani.

4.

Müüd möödas on need rõõmupäewad,
 Kus s'uga aias kõndsin ma
 Ja teine teise rinna najal
 Me' puude wilus ist'sime.

5.

Müüd otsas on need rõõmu-tunnid,
 Must kaarnas tõstis oma healt,
 Mu silmist langes walupisar,
 Ma ütlen sulle wiimist kord:

6.

Kui ära suren, saad mind leidma,
 Mind otfi surnuaiä pealt,

Mu risti pealt sa leiad kirja:
Sind armastasin surmani.

23. Uskmata süda.

1.

Kas peab siis tõesti mu süda
Nii noorelt ju närtsuma?
Kas üksigi taewalik wägi
Ei jõua t'ad ärata'?

2.

Kas pean ma elujalt surnult
Siin hauale rändama,
Kus maailm veel nooruses õistab
Ja laulab veel lustiga?

3.

Kas peab mu põues nii pime
Ja kole öö olema,
Kus milljonid teine teist õnnes
Siin wõivad veel armasta'?

4.

Oh Jumal, ei usu, et mind sa
 Mii raskesti nuhelda võid,
 Kui armastust minult sa riisud,
 Miks siia maailma mind löid?

24. Minewik.

1.

Nüüd jõuab kätte pime öö,
 Mis paistab tressidest,
 Ja wainne õhtu kuma see
 Kui õhkats haledast'.

2.

Õö mustad warjud tungiwad
 Mu hinge põhjasse,
 Kui teised rahus hingawad,
 Mu kurbtus suurem siis.

3.

Mu mööda läinud eluaeg
 Ka astub ette mull',

Mis muidu armas mälestus,
Siin teeb ta valu mull'.

4.

Sa tulew aeg kui une sees
Mül seisad silma ees,
Kas tood mull' rõõmu üksford weel,
Sa armas fewade?

5.

Kui olin noor, siis priiuses
Su ilus mäng'jin ma,
Eht üksford wilets wanuses
Sind saan weel nägema.

25. Peigmehe ihaldus.

1.

Armas neitsi, kui sind näen ma,
Siis ei leia rahu ma,
Kõik need päewad ja need tunnid
Ei wõi rõõmus olla ma.

2.

Sa küll tunned mind mu filmist,
 Aga mitte südamest;
 Seda ütlen ma sull' truuist':
 Armastan sind kõigest wäest.

3.

Si' armastus on kange,
 Teine tulest walusam,
 Oh kui õnnelik on kiita,
 Kes ei tea, mis armastus.

4.

Palju rahwast, kes sind tundwad,
 Andwad sulle palju jüüd,
 Ütlewad, et ma pean jätma
 Sind, mu armas, maha nüüd.

5.

Aga et ma olen wandund,
 Igawest' sull' truuis jäen
 Ja nii kaua kui hing rinnus,
 Pead sa minu olema.

6.

Taewast paistawad faks tähte,
Teine heledam kui kuu,
Teine paistab julle rõõmuks,
Teine mulle kurbtuseks.

7.

Ütlege, mu armsad tähed,
Kus wõin rahu leida ma,
Kõik need päewad ja need tunnid
Ei wõi rõõmus olla ma.

8.

Armas neijsi, mõtle veel ja
Kui jull' armust andsin juud,
Südamest sind meelitasin,
Et truuks jääma pidid mull'.

9.

Eubasid mull' truuks jääda
Oma armu kinnit'es,
Teiseks, teiseks kõik on muutnud,
Armaetus on külmaks läind.

10.

Oh kui paistats veel need tähed,
Siis ju rõõmus oleks meel,

Aga nüüd nad on lõik kustund,
 Kõik mu õnn on kadunud.

11.

Oh kui peats mina enne
 Sinult ära surema,
 Istuta mu haua peale
 Roos, mis lõest' sull' jätan ma!

26. Ööpik.

1.

Oh ööpik, kuhu tõttad ja
 Mii lahtel lehekuul,
 Kas mõisa aias õisata
 Sa tahad roosi-puul?

2.

Õdi metsas toorel tomingal
 Saab hüüdma sinu suu,
 Kui tähed hiilg'wad taewa all
 Ja walgust kallab kuu?

3.

Ei mõisa aias helise
 Õdi laula minu rind,

Su wanemate werega
 On mõidetud see pind.

4.

Ei metsas toorel tomingal
 Ei laulaks ka mu juu,
 Waid talu neiu afna all
 Seal püha pärna puul.

5.

Kui jõuab õnnis suine öö,
 Siis laulan talle ma,
 Et unuks meelesi päewa töö,
 Jääks rahul magama.

6.

Kõik öö siis healed heljuwad
 Su kauni kambri sees
 Ja unenäod ilusad
 Tal seiswad silma ees.

7.

Kui aga taewas kumab koit
 Ja kaob pime öö,
 Siis laulan, särab priius-loit
 Ja waob orja wöö.

8.

Siis waimus taewa wõlwilla
 On näha koidu tuld
 Ja uuel ilul särama
 Löönd Gesti oma muld.

27. Lahkunud pruudi mälestuseks.

1.

Oh mina waene üksik hing,
 Ei rõdmusta see ilm nüüd mind,
 Waid sagedast' mull' haawad lööb
 Ja südamele walu teeb,
 Mul on küll armsaid sõpru ka,
 Kes püüawad mind rõdmusta'.

2.

Et igal pool, kus langen teal,
 Nad kannaksid mind käte peal,
 Mull' haigus saadab kurwastust
 Mis peale pandud õelatest;
 See jõöb nüüd minu südame
 Ja wiib mind wara hauasse.

3.

Sest kuulgem laened, metsad, puud,
 Kui teen ma lahti oma suud,
 Ma kaeban kurwa keelega
 Ja rusuks pekstud meelega,
 Mul oli Anna armas pruut,
 Ta jättis mind ja wöttis uut.

4.

Kus on su arm, oh Anna, jäänd,
 Miks ta nii ruttu tuulde läind?
 Kuis jahtus sull' nii usinast',
 Mis kindel näitas igawest';
 Küll walusasti tunnen nüüd,
 Et mul see juures 'pole süüd.

5.

Oh minu endne armas pruut,
 Miks armastad nüüd jälle uut?
 Miks wõtad ja oh linnu wiit,
 Kes wõõramaale lendab siit?
 Ja unustab see lõbus' maa,
 Kus palju õnne nägi ta.

6.

Kas mõtled ja weel, kallike,
 Kus istufime armfaste

Koos kahakesi tooli peal,
 Hind rinna ääres ligidal,
 Oh seal me' truudust wand'sime
 Ja kätt see peale andsime.

7.

Oh sina helde Anna meel,
 Mull' unewoodis ilmud weel,
 Mu süda mõtleb ikka teal
 See end'se armu põlwe peal',
 Kus armuleef kui pehme tuul
 Me' wahelt lehtas igal kuul.

8.

Oh Anna, Anna, miks nüüd sa
 Mind põlgad naeru, lustiga?
 Sa minule ju andsid end,
 Ma tõesti armastasin sind.
 Meist pidi saama õnnis paar,
 Nüüd on see sulle lust ja naer.

9.

Ei ole süüdi teinud ma,
 Mind siisgi, Anna, põlgad sa,
 Oh filmawett ja mure healt,
 Mis saab siit dala ilma pealt,

Siin rõõm ja sõprus üürife,
Arm, truudus udu sarnane.

10.

Mul oli truu ja kindel meel
Siin jelle ilma elu=teel,
Et armust aita teine teist
Ja kokku jääda igawest'
Nüüd on see arm meist kadunud
Kui suits, mis tuulde lennanud.

11.

See kõik on wist mu haigus teind
Kui waatamas sind ma Tartus käind,
Mu meelest olid kallim ja
Kui kõik maailm ja tema maa;
Nüüd halwemaks ma olen jäänd
Kui kõik maailma lumi, jääd.

12.

Ma siisgi soowin südamest
Sull' elu=õnne igawest',
Et õitsjeks sa kui roosi=lill
Seal rohu=aias jaanikuul,
Mu filmad on nüüd nutuwees,
Mu süda raske walu sees.

13.

Et olen sinust põlatud,
 Su elu-firjast kaotud,
 Müüd seisjan ma fiin ükjine
 Kui purjepuu peal tuwike,
 Kes lendamisest wäsinud
 Ja ootab randa tulewad.

14.

Kolm kirja olen kirjutanud
 Ma sull' — ja 'pole wastust saand,
 Ma kurba südant ohwriks sull'
 Ka kingin nüüd — muud 'pole mul,
 Sest kuni elu otsani
 Ma üksi jään kui linnuke.

15.

Ma ei wõi jätta tunnikest
 Sind wälja omaft südameft,
 Oh lenda tuule tiiwuga
 Kui tuike minu kaenlasse,
 Su suus on roosi lille hais,
 Su huuled mesi magust täis.

16.

Oh küll mind, Anna, põlgad sa,
 Ei siisgi sind wõi wihkada,

See kuldne kõis, mis sidus meid,
 On waenu paelutajaks nüüd,
 Nüüd jumalaga jätan ma,
 Oh arm ja tundmus lõpp'gu ka.

28. Kodust lahkumine.

1.

Kodu, sinust pean lahkuma,
 Jää jumalaga nüüd!
 Teise paika pean minema,
 Jää jumalaga nüüd!
 Siis veel sulle kurwa meelega
 Taulan, nõnda kui teeb lahkuja:
 Jää jumalaga nüüd!
 Jää jumalaga nüüd!

2.

Oh kui paistad oma iluga,
 Mu armas kodumaa!
 Teretan sind niidu-, nurmega,
 Mu armas kodumaa!

Ehk küll sinust pean lahkuma,
 Ei sind siiski ära unusta,
 Mu armas kodumaa!
 Mu armas kodumaa!

3.

Ojafene, sa mind saadad nüüd
 Ja kurblik olen veel,
 Kodu, sinu pool on minu hüüd,
 Sull' kõlbab minu meel,
 Metsa ääres, mäefingu peal,
 Laulab sulle wiimist kord mu heal:
 Jää jumalaga nüüd!
 Jää jumalaga nüüd!

4.

Kurwalt waatan ma veel tagasi,
 Kõik seisab wagu si,
 Südames mul seisab neiuke,
 Oh ela rõõmsaste!
 Sinust olen ma nüüd lahutud,
 Kes teab, kus saan ma laulatud?
 Jää jumalaga nüüd!
 Jää jumalaga nüüd!

5.

Minu walurikas süda siin
 See jäägu ohwriks sull',
 Lunastada ei wõi mina sind,
 Sest ohkab minu rind.
 Kaugel, kaugel wõõral piiril weel
 Sull' kurwalt laulab minu heal:
 Jää jumalaga nüüd!
 Jää jumalaga nüüd!

6.

Waimus waatan weel su palgekest,
 Mis õitseb roosidest,
 Ei neid mina enam näha saa,
 Sest leinan südamest;
 Sinule ma süisgi annan end
 Kuni surma tund mind kutsub siit,
 Jää jumalaga nüüd!
 Jää jumalaga nüüd!

7.

Sinu kallis kuldne lõo heal
 Weel lehitagu mull'
 Ja su kindel wiimne tõotus

See seisfu meeles sull,
 Ütsford jaame taewas röömuga
 Weel teine teist ford nägema;
 Jää jumalaga nüüd!
 Jää jumalaga nüüd!

29. Mõtle mu peale.

1.

Mu arm on läind, nüüd elan kurwad tunnid,
 Su pilt on siin weel minu ainus rööm,
 Kust wõin ma oma rahu jälle leida,
 Mis igawest' on minust kadunud? ;:

2.

Oh majus arm, mis südames weel tufsub
 Ja unes magust' mind röömustab,
 Sest kadunud mu paradiisi elu,
 Mis igawest' on minust kadunud.

3.

Siin seisan nüüd, mul walu südames
 Ja waatan nuttes, trööstides su peal';

Kes tunneb tõest' mu kurbtust ja mu häda,
Sest õnnetu on kõik mu elu-aeg!

4.

Mu arm, mis peal' mu süda lootis,
Sa oled end ka minust lahutand,
Mu haavu ei võdi ial parandada,
Mis sügavast' mu südamesse läind.

5.

Mõttele mu peal', mis ja mull' oled teind,
Mis minu süda sinu pärast näind,
Mull kallist rahu võtsid minu elust
Ja andsid mulle muret, kurbtust.

6.

Mõttele mu peal', kui rõõmu elu elad
Ja rõõmusta end hulga lilledest
Ja rõõmsast, armsast suisest ajast:
Oh ära unusta siis sina mitte mind!

7.

Mõttele mu peal', kui kufulinnud laulwad
Ja päike kuldsest ehtest walgustab,
Ei ole mull' ka siisgi mitte rõõmu,
Vaid vaiksest' minu süda nutab sees.

8.

Mõttele mu peal', kui südant oled luband,
 Mis armastuses sinu vastu keeb;
 Siis ole rõõmus ja siis ela õnnes,
 Ma soovin head, mind oled kurvastand.

9.

Mõttele mu peal', kui teist sa oled leidnud,
 Kes armastuses sinu vastu keew;
 Siis ole rahul, ela rõõmus, õnnes.
 Sull' soovin head, mind oled kurvastand.

10.

Mõttele mu peal', kui altari ees seisad
 Ja oma südant lubad reisel' seal, —
 Mõttele, mis kurbtust teed ja seega mull'
 Sa surud surma-frantsi pähe mull'.

11.

Mõttele mu peal' nii kanna kui sa elad,
 Mõttele mu peal' kui hauas hingam ma,
 Mõttele mu peal' kui enam mind ei ole,
 Mõttele mu peal' — su pärast surnud ma.

30. Keda hüütakse soldatiks?

1.

Soldatiks hüütakse seda meest,
 Kes liisku linnas võttis,
 Ja maha jäänud omaste eest
 Väe-teenistusesse tõttis.

2.

Soldatiks hüütakse seda meest,
 Kes halli finelit kannab
 Ja kodumaa ja rahwa eest
 Ka ennast hädasse annab.

3.

Soldatiks hüütakse seda meest,
 Kes püssi ja mõõka kannab
 Ja isamaa, Keisri ja usu eest
 End surmale ohwriks annab.

4.

Seepärast soldatit auusta,
 Kes waprasti kõiki kaitseb
 Ja igatahes rõõmuga
 See eest weel surma maitseb! —

S i s e f o r d.

Nr.		Lehekülg.
1.	Teretufeks	3
2.	Pärna wilus	4
3.	Raß	5
4.	Lustiline õnnes	7
5.	Meremees	8
6.	Wahimees	10
7.	Kui mina näen üht lindu	11
8.	Truuduse wanne pruudile	14
9.	Keinaja	16
10.	Nooruse mõtted	18
11.	Pruudi jumalaga jätmine	19
12.	Kurbtus	20
13.	Armastus	22
14.	Armastuse wägi	24
15.	Salaja armastus	32
16.	Tundmuste wangis	33
17.	Nutke	35

Nr.		Lehekülg.
18.	Kindel armastus	37
19.	Õgatsesine	38
20.	Taganenud	39
21.	Hooletu kasvatamine	40
22.	Kohtiaas	42
23.	Uskмата süda	44
24.	Minewik	45
25.	Peigmehe ihaldus	46
26.	Dõpik	49
27.	Lahkunud pruudi mälestuseks	51
28.	Kodust lahkumine	56
29.	Mõttele mu peale	59
30.	Keda hüütakse soldatiks	62

Ar 890
Martson

Sind 15 top.